

Mana dzīve veselības jomā ir diezgan raiba. Par maniem 40 gadiem varētu sarakstīt grāmatu. Savā mūžā varu droši atzīmēt vismaz trīs dzimšanas dienas. Padomju laika speciālisti pareģoja, ka ilgāk par septiņiem gadiem es neizdzīvošot. Dzīvoju vēl šodien ar Dieva palīdzību.

Ja nopietni, pats neesmu ticis skaidrībā par savu slimību cēloņiem – vai nu tās ir iegūtas dzīves laikā, vai arī tāpēc, ka mans tēvs 20.gs. 70-to gadu beigās dienēja PSRS armijā uz zemūdenes un bija pakļauts milzīgai radiācijai, no kuras pats gandrīz gāja bojā. Un šobrīd pēdējais, ko dzīve man piespēlēja, ir ļoti reta ģenētiska slimība - Alstroma sindroms.

Runājot par plaušu hipertensiju, lielu daļu dzīves es par to neko nebiju dzirdējis, kaut gan man bija problēmas ar plaušām. Ar plaušu hipertensiju iepazinos 2018.gada vasarā pēc viena no saviem lielajiem kūleņiem veselības jomā. Cīnījies ar traku vīrusu, kas gribēja nograut vairākus iekšējos orgānus. Slimības gaita bija līdzīga kā pēdējos gados zināmajam Covid-19 vīrusam. Biju komā, par laimi, man nevajadzēja plaušu ventilēšanu.

Pēc šīs jezgas, kuras laikā pavadīju 40 dienas dažādās slimnīcās gan Rīgā, gan Liepājā, kurā tolaik dzīvoju, ārsti konstatēja, ka ir sprūšana plaušu zonā. Sākumā to ārstēja ar vienkāršākām zālēm, tad saprata, ka tas nepalīdz, un es tiku pie valsts apmaksātām labākām zālēm.

Plaušu hipertensija bija traucējoša, un es nekad nezināju, kad pienāks grūtāks brīdis. It sevišķi grūti bija naktīs. Vēl viens apgrūtinājums bija fiziski smagas nodarbes, jo nespēju paveikt to, ko agrāk varēju. Taču pārsvarā ikdienā mēģināju ar šo slimību sadzīvot un prātoju, kā vispār man tas izdevās.

Toreiz, 40 dienu slimošanas procesā, nokļuvu PSKUS Nieru nodaļā pie forša cilvēka Dr. Kārļa Rāceņa. Viņš, redzot manu slimības vēsturi, ieteica izmeklējumus BKUS Ģenētikas klīnikā. Es to izdarīju, izmeklējumu process bija diezgan ilgs, un man paziņoja par Alstroma sindromu. Tas, savukārt, mani saveda kopā ar ļoti labu speciālisti Dr. Elīnu Poikāni, kura novirzīja mani pie tāda laba speciālista kā Dr. Andris Skride. Ārstējoties pie viņa, tika konstatēta problēma ar sirds vārstuli.

Tas mani aizveda pie diviem citiem speciālistiem - Dr. P.Stradiņa un Dr. Ērgļa. Man veica sirds operāciju, kas bija veiksmīga, bet ar pēcgaršu, jo atveseļošanās notika mēneša garumā, un to es saucu par nākamo dzīves kūleni. Tur arī varētu sarakstīt veselu grāmatu ko es piedzīvoju dažādās dimensijās...

Protams, viss beigās ir labi! Pirmais gads pēc sirds operācijas bija raibs, bet, veicot pārbaudi pie Dr. A.Rudzīša, viņš atzina, ka plaušu hipertensija nav novērota. Pats arī to vairs neesmu izjutis. Pie slodzes elpošana ir nedaudz grūtāka, taču kopumā šķiet viss kārtībā.